

Etik og ikke andet. Der er heller ikke nogen her i Landet, der har noget at slage i saa Henseende. Thi alle andre Religionsbenedelser: Katoliker eller Afske-Kristne som Jøder have jo ikke den fjerneste Forpligtelse til at lade deres Børn forblive i Skolen i Religionsstimerne.

Saa, naturligvis kunde jeg jo fortsætte denne Diskussion timevis endnu, hvis jeg vilde nærmere gennemgaa hele mit Lovforslag og komme ind paa meget, som jeg glemte at komme ind paa forleden Dag, men jeg mener dog, at jeg nogenlunde har givet Svar paa, hvad der er fremkommet i Dag og mener ikke at ville fortsætte Diskussionen længere, hvis den ikke af andre Grunde skulde blive fortsat.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Det. Hansen: Jeg ønsker blot, forinden Diskussionen slutter i Dag at gøre et Par Bemærkninger som Svar til den ærede Kultusminister. Naar jeg har talt om Kirkeaaedet som ulovligt, saa sigter jeg til Grundlovens Bestemmelse om, at Kirkens Forsatning ordnes ved Lov, og at en saadan Bestemmelse, som Ministeren har truffet med Hensyn til Kirkeaaedet, er i Strid dermed. — Naar jeg brugte Ordet provisorisk, saa veed jo den ærede Minister, at der er forbrugt ikke saa faa Penge til Diæter, Rejser o. s. v., og jeg veed ikke, at der i Nagsdagen er givet nogen Bevilling dertil. Jeg tror ikke, at det giver nogen korrekt Forklaring af det Standpunkt, hvorpaa jeg staar, og heller ikke af de Mænds Standpunkt, der mene, at man maa gaa til Afstaffelsen af Græsten, naar den ærede Kultusminister udtrykker det ved at sige: Væf med Græst og Latin! og at det skulde være vort principielle Standpunkt, og at saa skulde vi give os til at overveje, hvad vi skulle sætte i Stedet. Nej tværtimod, af de Mænd, der tale for, at Græsten skal bort, ere de allerfleste maasse de, der nære den største Kærlighed til Græsten og ønske om muligt at bevare den, men de se ingen anden Udvej, og derfor sige de, da de andre Jag trænge sig paa, som de gøre, at man maa se at komme ud derover. Den ærede Minister, der tidligere har erkendt, at der maatte gøres noget for de andre Jag, maatte ogsaa indrømme, at det Standpunkt ikke behøver at udgaa af noget som helst Fiendskab mod de klassiske Sprog.

Blot endnu en Bemærkning finder jeg Anledning til overfor, hvad den ærede Minister sagde til Slutning. Han sagde, at de Forældre, der ikke hørte til Folkekirken, der ere Katoliker, Jøder, Hedninger eller Tritænkere, eller hvad man nu vil kalde dem, have intet at beklage sig over, thi de behøve ikke at lade deres Børn overvære Religionsundervisningen, men den ærede Minister glemmer dog, at disse Forældre for det første yde Skat til Staten, som opretholder disse Stoler, og dernæst, at disse Forældre betale Skolepenge og naturligvis ønske, at deres Børn nyde den fulde Undervisning, de kunne faa. Derfor forekommer det mig klart, at naar Forholdet maasse paa mange Steder er saaledes, at det kun er et Mindretal af Forældre, der staa paa samme Standpunkt som den paagældende Religionslærer, og Følgen deraf bliver, at disse Forældre ikke kunne faa deres Børn underviste i Religion og Etik, saa sker der en Forurettelse imod dem. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Minister i, at naturligvis al Etik, videnskabelig Etik og ogsaa praktisk Etik hviler paa et Grundlag. Det er der ikke mindste Tvivl om, men jeg finder ganske vist ikke, at det er det kongelige danske Kultusministerium, som den ærede Minister sagde, der skal finde Grundlaget for Etiken. Det er Videnskaben, der skal finde Grundlaget, og den finder det nok. Naar den ærede Minister ikke tror, at der er andet Grundlag for Etiken end en eller anden Religion, saa tror jeg, den ærede Minister taler meget uvidenskabelig derom.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg benægter ikke, som det ærede Medlem synes at tro, at der kan gives en videnskabelig Etik, men jeg paaistaar blot, at der ogsaa gives en religiøs Etik, og min Paastand er den, at den Etik, som skal læres i Skolen, skal være den religiøse Etik og specielt den kristelig-religiøse Etik, thi den vide alle, hvad er. Derimod hvad den videnskabelige Etik er, er der intet Mennefte, der veed, for den er i Dag en og i Morgen en anden.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.